

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTE:

In Capitală : 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districte : 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Streinătate : 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

STIRI TELEGRAFICE
din ziarele străine

MOARTEA LUI GAMBETTA

Paris, 1 Ianuarie. Gambetta și-a păstrat conștiința aproape până în ultimele momente. Agonia a durat mai două ore. Spuller, Etienne și doctorul Tierral au fost de față până la ultima resuflare a marelui re-publican.

Gambetta nu a lăsat după sine nici un testament. Familia sa dorește să fie înmormântată la Nizza, pe când "amicii" săi doresc să-l aibă la Père-Lachaise, în Paris. Considerându-se că Gambetta a ocupat înalte funcții, toate hărțile lui s-au sigilat. Toate ziarele sunt d'accord a recunoaște perderea cea mare pentru Republică și relevă cu deosebire patriotismul lui Gambetta. "Paris" zice: "La treimele Alsăciei pe acest mor-mânt vor garanta unirea tuturor patrioticilor.

Paris, 1 Ianuarie. Despre ultimele momente a le lui Gambetta se relatează următoarele: Pe la ora 6 seara Gambetta avu din nou un acces de friguri. Doctorii Lanelongue și Sirey au declarat, că inflamația progresează și că numai și nici un mijloc de scăpare. Toate silintele doctorilor erau îndreptate spre alinarea durerilor. După ce i au dat pacientului medicamente calmante, doctorii se îndepărta. Pe la 9 veniră din nou insotit de cățiva amici ai lui Gambetta. Aceasta și cunoștea poziția, strinsă mâna, lui Lanelongue și i zise cu voce sigură: *adio*.

Pe la 11 ore Gambetta începu să tragă de moarte; ardea ca focul și în tot minutul cerea să-i se dea apă. Pe la 11½ respirațiunile erau aproape convulsive; Gambetta și inschise ochii. Doctorul Tienzal recunoște catastrofa și se pleca spre muriub. Gambetta deschise puțin ochii, dar i se închise înapoi, pentru tot-dă-ună. Vr'o 10 minute înainte de 12 convulsunile incetăru. La 11 și 55 minute Gambetta se stinse. Înățe muri, s'au deschis toate ușile locuinței. Fiecare putea să intre. În odală mortului se afla Spuller, care a anunțat catastrofa cu cuvințele acestea: „Gambetta a fost cuprins pe la ora 10 d'un lezin atât de puternic, în căt nu s'a mai venit în fire. A murit fără dureri și ultima sa resuflare a espirat-o 5 minute înainte de 12.

Paris, 1 Ianuarie. Moartea lui Gambetta s'a stăut în oraș pe la orele 2, și a produs cea mai penibilă impresiune atât pentru gravitatea catastrofei, cât și pentru că toată lumea se aștepta la reînșănătirea lui. Doctorii declaraseră că doar două zile înainte, că pacientul mergea spre îndreptare. Chiar Charcot se exprimase în limbajul lui cămă liber: „Asta n'are mutra unuia, care ar vrea să se ducă pe corcă. Tot în mod asigurător s'a exprimat și Paul Bert zicind, că Gambetta va scăpa de sigur. În tot decursul boalei sale Gambetta s'a bucurat de facultățile sale intelectuale; numai puterile sale fizice slăbiau din ce în ce. Pacientul era aşezat într-un pat de apă, pentru că să se poate potrivi după trebuință gradele temperaturelor. Deși starea fizică era căt se poate de plăns, cu toate acestea Gambetta era departe să se găndiască la moarte sau la un testament. Abia în zioa din urmă și cunoște situația în care se afla, pentru că pe la 11 ore le zise amicilor săi Arènne, Etienne și Arnaud, că erau în jurul patului său: „Sunt că s'a sfîrșit cu mine.”

Moartea nu i-a schimbat față. — Gura pare că ar suride, ochii sunt deschiși, ca și când ar fi viu. Imediat după ce se stinse marele patriot, despre incetarea lui din viață au fost incunostințați; președintele Republicei, președintele Camerii și a Senatului, Coquelin în Petersburg și prefectul din Nizza, acesta pentru că să vestiască pe tatăl lui Gambetta. D-na Léonie Leon nu a părăsit casa în care a zăcut marele el amic. Voind să aprindă luminări și să chemă preoți fu oprită de amicii mortului, de oare ce Gambetta a murit ca liber cugetător. Cu căte-vă zile mai nainte de catastrofa, veni un preot bătrân și se rugă să-l lase să-l vadă pe Gambetta, cu care era prieten în copilarie. Fu lăsat, dar Gambetta l'a refuzat. La aspectul cadavrului, sora lui Gambetta începu să se tănguiască în gura mare. Vădend însă lărgă frate-său de d-na Leon, deși erau certate, și s-a adresat una alteia cuvinte de manăgăere și s'au impăcat. Pictorul Bonnat a luat un desen al mortului. Se zice că Gambetta s-ar fi exprimat dorința dării înmormântă la Nizza lărgă mamă-sa.

Paris, 1 Ianuarie.

Moartea lui Gambetta a provenit din inven-

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In România: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondenții ziarului din județe.

In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.

In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURI:

Linie de 25 milimetri pe pagină IV-a 35 bani

Reclame pe pagina III-a 2 Leu

II-a 5

Epistole nefrancate se refuză.

Articoli nepublicați nu se inapoiăză.

Pentru rubrica: Însertii și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILOU

narea săngelui cu pucoiu. Peste 20,000 de oameni au vizitat d. a. parcul și locuința mortului în Ville d'Avray. Trupul e acoperit cu un simplu giurgiu. Părul e vîlvoiu, barba e foarte lungă și tare incăruncită.

Paris, 2 Decembrie. Se presupune că toată avereea remasă după Gambetta nu trece peste 1/2 milion. Ziarul său "République Française" nu va inceta. Președintele Republicei a fost penibil atins de vesteasă mortii ex-dictatorului. În unele sfere se vorbește despre incredința conducerii partidului republican lui Freycinet. În sferele din Elysée se crede că se va uni cu extrema stângă o mică parte din Union Républicaine, o parte va trece la Ferry, iar cea mai mare parte, după cum se presupune la gauche radicală. (Stânga radicală).

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere”.

3 Ianuarie — 3 ore seara.

Berlin, 3 Decembrie. „Gazeta Germaniei de Nord” arată marea importanță politică a morții lui Gambetta pentru Franța. Ea zice că Gambetta a rămas în tot-dăuna în ochii germanilor personificarea ideei res bunărelor. Cu toate astăzi Germania exprimă sentimentele ei de simpatie și de respect dinaintea cosciorului său încă deschis, nu pentru omul politic, dar pentru patriotul care chiar în timpul celor mai mari nenorociri ale Franciei, nu așteptă să facă asupra drepturilor noastre de stat suveran.

Națiunea va fi adinc recunoscuță bărbăților cari prin scrierile, prin memoriele, prin discursurile lor elocințe, au ridicat cestiuanea Dunăril la înălțimea ce merită, și cari au scos Europa din indiferență în care părea că intrafăță cu pretențiile austro-ungare, nu numai pentru statul român, ci chiar pentru politica și interesele întregului continent.

Azi din norocire, Europa este edificată asupra imensei importanțe ce cuprinde soluțiuanea cestiuanei dunărene.

Pericolul e în adever cu mult mai puțin de temut, de cum era la început, atunci când Austria umbilase să obție, în grabă și prin surprindere, o autoritate fatală în apele peste cari ea nu avea nicăi cel mai mic drept.

„Gazeta de Voss” zice că elementele extreme ale Republicei franceze, atât în dreapta că și în stânga, aveau în Gambetta un inimic riguros, capabil dă resturna orice atenție contra Republicei. Viitorul va arăta dacă Gambetta va avea un succesor care va scăpa să apere forma actuală a guvernului Franciei. Republica e încă și astăzi o garanție pentru mantinerea păcii și pericolul de care Republica e amenințată acum în urma morții principalaui său sprijin trebue a face a se considera moartea lui Gambetta, chiar pentru Germania, ca o pierdere politică.

(Nadal).

A se vedea ultime stiri pe pag. III-a.

Bucurescă 23 Decembrie.

Confrății de la *Binele public* se îngrijesc, pe deșert și mai mult ca orice, de cănd, de calea ce va fi apucat guvernul în cestiuanea Dunăril, cea mai însemnată de sigur din cătele are actualmente țara între nodurile politice sale externe.

Această legitimă și patriotică îngrijire pornește în deosebi de-acolo, că problema care ne-a dat atât de lucruare să fie în curind adusă înaintea conferinței ce se intru-nește la Londra, la 20, ne pare, ale viitoarei lunii.

In causa apărării intereselor mari ale națiunii n'a fost, din norocire, și nu trebuie să fie, față mai cu seamă cu politica esternă, nici o deosebire de vederi între aceia cari — de ori ce partid ar fi — au luat asupra-le nobila și spinosa sarcină de-a observa și de-a controla mișcarea politică a statului român.

Gata suntem dar a împărtăși și noi prevădătoarea solicitudine a onor. nostru confrății intru ceia ce se atinge de soluțiuanea pe care-o așteaptă art. 55 al tractatului de Berlin.

Din forma insă, calmă și înimamente oratorică, ce *Binele public* pune în arătarea cestiunil și a indoelilor ce-l frămăntă astăzi, — din aceasta insă și reese pentru noște pericolul ce ne amenință, atât de mare și atât de cutrezător, în vitala cestiuanei a Dunăril, este actualmente cu mult inconjurat, printre un concurs norocit de imprejurări, de căi n'avem de căt a ne felicita.

Lupta opoziției a fost, în această privință și până în momentul de față, încoronată de succes.

Guvernul, rătăcit la început de niște veaderi cu totul gresite, a revenit, în fiecare sezonie a comisiunii europene, la idei tot mai apropiate de dorințele țării, iar Austria, mulțumită rezistenții ce-a întărit în țara politică ei cuceritoare, a fost oprită tot-dăuna la timp de la pasul fatal ce umblă să facă asupra drepturilor noastre de stat suveran.

Națiunea va fi adinc recunoscuță bărbăților cari prin scrierile, prin memoriele, prin discursurile lor elocințe, au ridicat cestiuanea Dunăril la înălțimea ce merită, și cari au scos Europa din indiferență în care părea că intrafăță cu pretențiile austro-ungare, nu numai pentru statul român, ci chiar pentru politica și interesele întregului continent.

Azi din norocire, Europa este edificată asupra imensei importanțe ce cuprinde soluțiuanea cestiuanei dunărene.

Pericolul e în adever cu mult mai puțin de temut, de cum era la început, atunci când Austria umbilase să obție, în grabă și prin surprindere, o autoritate fatală în apele peste cari ea nu avea nicăi cel mai mic drept.

Punctul cel mai însemnat ce-a dobândit țara, în această grea campanie diplomatică, a fost, fără indoială, amânarea soluțiuanei până în ziua când tractatul de Berlin prevedea pronunțarea sentinței europene asupra soartei ce trebuie să aibă pe viitor comisiunea de la gurile marelui fluviu.

Regimul întreg al Dunăril este adus astăzi înaintea areopagului european.

Aceasta era ținta ce urmăria cu multă prevedere o parte din bărbății noștri politici, între cari trebuie să citea pe d. Carp ca autor al idei, ca orator care a formulat pentru prima oară în Parlament programa regimului european pentru întregul percursor al fluviului, fără atingerea dreptului de suveranitate a nici unui stat tărmurean.

Cu această vedere politică, singura ce se putea serios opune Austriei, ne-am asociat de la început și noi, cerând ca Europa să nu împartă interesul ei dunerean după două diverse considerații: o soliditate, de pildă, cu totul specială pentru plătirea de la Galați la Mare, și o altă preocupare, aproape de indiferență, pentru partea de la Galați la Portile de fer.

„Să fim pretutindenea acoperiți de scutul intereselor europene” a zis d-nu Carp; Austria să nu aibă în nici o cestiuină de navigație dunăreană de-a dreptul a face cu noi, și numai cu noi.

Când zicem insă „Austria”, înțelegem ori ce altă putere. Nu era și nu este de sigur de primit o soluție în care, dacă am urma dorințelor austro-ungare, am primi împotrivă ne mulțumirile puternicului imperiu rus, și vice-versa, dacă am urma povețele Rusiei, am indispune pe vecinul despre Apus.

Soluțiuanea d-lui Carp ne susțrage dar de la penibila poziție dintre nicovală și cioncan. Să numai când a intrevădut sortii de isbândă a principiului ce rostise — numai atunci d-sa s-a hotărît să meargă a lucra la Viena în numele guvernului care adoptă, în cele din urmă, această vedere a regimului european.

Primirea în principiu a prezenței noastre la postavul verde al Conferinței din Londra încă este un triumf al politicilor de azi, și sperăm că Europa, îndată după deschiderea areopagului, va trece de la principiu la fapt, invitându-ne la un loc între statele cu drept de-a discuta și de-a decide asupra soluțiuanei acestor importante cestiuane.

Acolo se va vedea dar, în modul cel mai lămurit, — țaria cu care va apăra guvernul, prin delegații săi, drepturile și interesele poporului român.

Până în prezentă insă, toate lucrările pregătitoare, tōte punctele deja câștigate, sunt asigurătoare, și vin, din norocire, în favoarea unei drepte și patriotică soluțiuane.

CRONICA ZILEI

Propunerea de revizuirea Constituției s'a citit ieri, în amendoare corporile legiuitorale. Ea s'a primit, în urma întării citirii.

In ședința de azi-noapte și Camerii, d. Blaumberg a pronostat un discurs vehement în contra revizuirii și în contra partidului de la guvern; apoi desbaterea s'a închis, fără ca cineva să-l respundă și propunerea s'a votat cu 101 voturi în contra 20.

Di-seară, Joul, la teatrul Național Carmen, opera în 4 acte, după novela lui Prosper Mérimée de H. Meilhac și L. Halevy; muzica de G. Bizet.

Beneficiul î-rei Margherita Preziosi.

Se zice că d. inspector administrativ și fost prefect. Pruncu e numit prefect la Putna, iar cel de la Putna mutat la Rimnicu-Sărat.

Termenul de operație pentru a doua emisiune de 25 milioane rentă amortisibilă s'a prelungit cu trei luni.

Comisia inspectorilor generali ai armatei, întrunită la ministerul de resboiu, a discutat eri asupra oferitorilor propusi pentru reformă.

Discuțiuanea a fost foarte vie.

Până acum nu s'a luat nici o hotărire în privința viitorilor generali.

Se asigură că d-ni colonelii Fălcianu și Dabija vor fi înaintați la acest grad, și afară de această se vor face și doi din colonelii cei mai vechi.

La 10 Ianuarie se va tine la ministerul de resboiu concurs pentru admisarea elevilor de administrație, asimilați cu gradul de sub-locotenți.

După informațiile „Curierului finanțiar”, consiliul ministrilor a aprobat oferta prezentată de d-ni G. V. Velasco Sziberlein la licitația din 17 decembrie, pentru execuțarea zidării podurilor după Trotuș la Onești și Urechești, de calea ferată Ajud-Ocna.

Prețul este la licitație și cu un adaos de 9,50 peste devizul de leu 235,813, că se evaluase lucrarea.

Orele bursii de efecte s'a hotărît să fie de la 1 la 3 d. am., de la 1 Ianuarie începând.

D-na Essipoff a plecat la Viena.

De acolo va merge la Paris, ca să dea căteva

care e motivată de imprejurarea multă de dorit nu numai în ceea ce văsește capacitatea cerută funcțiunii lui, dar, este mai grav, chiar în aceea ce privesc ostașitatea.

Astfel, prin doar cărti de judecată să condamnă la plata unei sume de bani patru locuitori morți de mai mult timp, având chiar cunoștință de moartea lor la pronunțarea hotărârii.

Din alte dosare rezultă că d. Gioroceanu a pronunțat cărti de judecată cărora nici el singur nu le înțelosea sensul, după cum a declarat înaintea părților litigante care îl cereau să le explică cum trebuie înțeleasă hotărîrea pentru a se putea executa.

Intr'un delict de furt, imputat lui Paraschiv Stanciu, ne-resultând nici o probă de culpabilitate din depunerile martorilor ascultați, d. Gioroceanu a dat jurământul reclamantului, și numai pe baza acestui jurământ condamnă pe inculpat la două luni închisoare. Intr'un alt proces de pretenții bănești, intentat de un arenăș în contra unor săteni, fară a îl cita conform legii, și pe simplu motiv că locuitorii de și s-au cunoscut termenul nu s'a presentat la judecată condamnă peste 100 săteni la sumele pretinse de arenăș.

Pe lângă acestea, fiind de un caracter violent, apostrofa cu cuvinte insultătoare pe litiganti și pe martori, și apoi, fătând orice rezervă, discuta prin locuri publice procesele ce avea a judeca a doa-ză.

D-nii Dimitrie Moroianu, Costache Panait și Petre Stoianovici sunt numiți, pe termen d'un an, membri în comisiunea de experti instituită pe lângă ministerul de finanțe, conform legii vănilor.

Data intrării în funcțiunea noilor membri e 1 Ianuarie 1883.

S'a dat ordin ca pentru toți tinerii născuți în tară din părinți străini, și cărzi nu sunt înscrise pe tabelele recensemțării, să se facă un referat detaliat pentru a putea obține un ordin de urmărire.

Bir sporit:

Comuna rurală Poenie-Oancei, din jud. Roman, este autorizată a percepe o zecime de la contribuționile directe către stat.

Cumuna rurală Băsesci, din județul Bacău, este autorizată a lăua încă cinci taxe peste cele existente.

D. Nicolae Iliescu, acum inspector de circumscripție telegrafo-postală, e numit după cerere, șef al diviziei administrative-tehnice, din direcția generală a telegrafelor și postelor, în locul d-lui Mihail Herişescu.

D. Mihail Herişescu, fost inspector de circumscripție și actual șef al diviziei administrative-tehnice, se înaintează la gradul de inspector de circumscripție telegrafo-postală, în locul d-lui Nicolae Iliescu.

DIN AFARA

Francia și Italia.

Noul ambasador francez pe lângă Curtea italiană și-a predat săptămâna trecută hărțile sale de acreditare. El zise cu această ocasiune regelui Humbert, că e insărcinat de președintul republicei a împlin la Roma o misiune de pace și de conciliare și l'a asigurat că cuvintele de introducere ale generalului Menabrea către d-l Grevy au făcut în Franția cea mai bună impresie.

Regele Humbert a răspuns în modul cel mai cordial, adăugând că dacă generalul Menabrea a evocat unele suveniruri n'a făcut de căt a

traduce cu fidilitate o cugetare care animează sufletele flegăruș italiani.

Reapropierea italo-franceză face — cum se vede — progrese imbucurătoare. Ba „Kön. Itg.” asigură, intemeiat pe o informație a sa din Paris, că d. Grevy și Duclerc lucrează de-a dreptu la statonnicirea unei alianțe latine.

In serviciul acestelui idei mărești și măntuitore s'apusc aproape întreagă presa franceză și partea cea mai mare a preselor italiene. Norii cărzi au intunecat cătăva timp ceriul relațiunilor italo-franceze nu a fost de cătă nestă intămplări treceatoare — zic ziarele franceze și italiene. El a dispărut și deoarece interesele ambelor țări surorii și vecine sunt identice, ce le-ar putea impiedica să își asigure apărarea acestor interese.

Din Rusia

Monitorul oficial rusesc publică cifra încă săriilor și cheltuielilor anului trecut. Veniturile în casate așa fost de 651,454,000 ruble. — Cheltuielile așa fost de 762,393,837 ruble. — Deficitul rezultat e dar de 10, 589,828 ruble.

Din veniturile așa intrebunțat pentru armata și flota colosală sumă de 288 1/2 milioane ruble, va să zică două din cinci părți; pentru ammortisarea datoriei publice plătindu-se 195 1/2 milioane năi mai remasă dară pentru toate cele alalte servicii a le imperiului de cătă 278,400,000 ruble, mai puțu cu 10 milioane de cătă pentru armată..

Si să ne mai mirăm că noi Europeani ne găsim tot-dă-una rău cu financele și că Americanii năi ce face cu cu banii publici!

Se vede că reformatorii de la noi în materie de presă, imitează cenzura rusească. — În timpul din urmă n'a scăpat nică un ziar rus fie de-a fi amendat, fie de-a fi suspendat sau pedepsit numai cu o prevestire.

Si adică-te, ca să vorbim cu „Românul”, de ce să existe libertate de presă, dacă ea nu slujește întru nimic sau foarte puțin la apoteosarea faptelor guvernelor? !

MOARTEA LUI GAMBETTA

Următorul pasajul al unei corespondențe ce s'a trimis ziarului „Allg. Ztg.” din München încă pe când d. Gambetta nu murise și se găsia în ultimul stadiu al agoniei — arată ce mare a fost pentru Francia această perdere.

„In măsura — zice corespondentul — in care devin mai rele vestile despre starea d-lui Gambetta, se posomoresce și sentimentul public iar oamenii și interesele adevărat conservatoare sunt cuprinse de o tristețe neinvinsă. Despre d. Thiers nu se putu cunoașce de cătă în ziua morții sale ce nețemurită era popularitatea, ce adânc se înrădăcinase în inima națiunii. Dacă Gambetta moare mai înainte de ce tristețea actuală s'ar putea uza sau înăspri în cursul unei lungi agonii, în casul acesta vestile nenumărate ce s'osesc din provincie ne fac a prevedea o sbucnire a popularității asemenea durerii publice ce s'osesc sub fereastrile murindului Mirabeau.

„D-l Gambetta se prezintă astăzi chiar pentru interesele financiare [ca] o putere conservatoare, al cărei disparație ar fi greu plănsă. Chiar în gîrurile stângi estremă, chiar de către majoritatea intransigentilor începe a se simți că Gambetta e o putere conservatoare, cu moartea carei consolidarea republicei nu va căștiga...“

Toate aceste prevederi s'așu implinit astăzi... S'a implit și profetia că tocmai Clemenceau, radicalul care a eșit pe arena publică, care și-a intemeiat ziarul „Justice” și și-a făcut un nume numal în scopul de-a combate și nimici domnia personală” a d-lui Gambetta, acest dușman neimpăcat e impins astăzi de glasul poporului

teleagă ceva, primi o lovitură teribilă prin această joasă și umilitoare ruptură.

In timpul celor două luni pe care le mai petrecu la d-na de Bourlon, nimenal, afară de Déborah, nu cunoscu această repede schimbare a soartei sale.

Continuă să comenteze Biblia, să edifice curtea celor mari, ascunzând de acum înainte sub o înășitare senină o mare sdobuire de înimă, un dispreț pentru om și viață, abisul deschis în această înimă plină de vrăjmașie din cauza primei și singurei sale deceptiuni amoroase.

Numai singur capul supraviețuitorii desastrul și focarul misterios care ardea sub acea frunte iluminată. Religiositatea i se mări, dar neindupătă, aspiră, atrasă de textele desperate, de formulele cu maledictiuni și pedepse. Si neconțințit același vis d'a evangeliza, d'a salva lumea, cu o manie concentrată pentru neputință în care o tinea lipsa de bani.

Cum să plece singură, acum, la necredincioș? I trebu prin minte să între la diaconesa din strada Reuilly; dar cunoștea organizarea și destinația casei și știa că aceste călugărițe pe jumătate civile se ocupă mai ales cu vizitarea, cu usurarea suferințelor și miseriei. Însă, grija de corpul omenești îl stringea inima și mama îl se părea nereligiosă fiind că rânilor morale sau fisice sunt tot atâtea incercări bine-cuvântate care trebue să ne apropie de Dumnezeu. Așa dar, ce era să facă?

Într-o joal, fu chemată în parlatoriu unde găsi-

să fie primul purtător al adâncel sale dureri pentru cel mai iubit din tribunii săi moderni.

PRIN BISERICA

Domnule redactor,

Vădend până acum la ce grad s'aș incubat pasiunile chiar în inima acelora ce sunt chemați a propaga lumina și subirea, am crezut o datorie ca să nu zic mai mult, de a nu trece asupra unui incident ce să îscat la bis. Popa Kitu din capitală, cu ocazia sărbării hramului S-tul Spiridon, patronul acelei biserici și al Corporației cavafilor.

Dacă mă adresez la d-v. pentru publicarea esunerilor ce am onoare să vă face, spre a le da în judecată publicului, cauza este că între zilele ce apar în capitală, ziarul „România Liberă” după parerea mea, este mai pe d'asupra de cloicotul căjanului în care fierb pasiunile politice, căci primește bunul și bate răul, ori de unde ar veni; — așa fi zis mai independință, dar frica, slabetea și puterii, mă opresc de teama fulgerilor ce ar putea să arunce asupra măcelătorii confratii al d-v. de deosebite colori. — Numai vorbind de colori și péril mi se facă măciucă, căci această vorbă mi aduse aminte că puternica și splindida Roma-nouă (Constantinopolis de azi) se nămici în tărîna, victimă fratrilor verdi și galbeni, după cum le espune profesorul St. Capuțineanu prin traducerea facută pentru Căderea Romanilor.

Că sărmana Italia, mama noastră, fu sdrucinată până în temelii, când Papa, care pe atunci era numai Vicarul lui Cristos, se puse în capul guelfilor și imperatorului în acela al gibeliniilor, strigând și apăzind și unii și alții ură între frați cu numele de frație, dreptate, libertate, iubire, — cu aceste vorbe lupii investiți cu vesminte de ol nămici să atunci Italia, și că secolul trebură pentru ridicarea ei!

Noi aici în România nu aveam de cătă Români, dară o dată întrăți pe calea.... progresul, iată-ne divisați, în albi, roșii și tute fructi — și toate taberile nu împărtășesc de cătă libertate! libertate! și iar libertate! sărmana Românie!

O, că de mare dreptate avea bătrânelui Eliade când repeta cuvintele amicului și profesorului său Lazar că uraște tirania, dar tot atâtă frica avea și de anarchie — de lupii strelătoși în ol, cel ce te iubesc străngându-te în brațe până te sugrumă.

Dar iată-mă, tremurând ca trestie de frica coloraților; cărligul magnetic, acest instrument blasphem, mă trage fără voia mea pe acea alunecoasă ghiață ce se chiamă politică, facându-mă să mă cotesc drumul pe care apucaseam către d-voastră ca să vă expun incidentul de la bis. Popa Kitu.

O! De acum nu mai fac eroare, iată-mă pe drumul meu.

D-le redactor! Orice lucru său ori ce spune de la început, trebuie se aibă un nume, botuzul său. — Eu nu o pot numi, de cătă Exclusivism, — Discordie, — Precupeție.

Intru în materie. — În seara de 11 Xvie mă afiam dus cu alti amici, la bis. St. Spiridon-Nou la priveghere, eu ca să asculte după obiceiul serviciul S-tului ce a fost patronul tatălui meu, cel-lalt pentru că poate în cîtele inimilor avea mai multă credință și pietate către făcătorul de minuni.

Dintr-un grup, de la spatele meu, cuvinte de idignare esau din peștul lor; ei ziceau: frumos ar fi fost și la bis. Popa Kitu dacă Mitropolitul nu ar fi poprit pe Episcopul Argeșului să facă serviciu acolo. — Restul conversației pe greutatea Primatului, cred că nu e cuviințos a'l năra.

La 12. X-rie dimineață, curiositatea meă împinge că să traversez capitala, și să mă duc la Bis. Popa Bîțu, să mă lamuresc „mai bine, căci nu mă intră mie în cap, cum? un prelat creștin ortodox, Român, născut în capitala României,

pe bătrâna Autheman, în neschimbătură căpot alb și mănuși deschise, informată despre ruptura cu misionarul, și dorind a propune Jeanei să ia pe fiul său.

Lyoneza ceru o septembă de găndire. Vădend adezarea la Petit-Port pe acel băiat taciturn, întristat prin înfirmitatea figurei, silindu-se la masă să ascundă sub mănalălegătura neagră umflată de grozava sa maladie, și, după cum se întămplă cu figurile invăluite sau mascate, concentrând în ochi o ascuțime de privire, o înflăcărare extraordinară. Se găndi la el, din amintire, fară să îl fie frică. Pentru ea, tot bărbatul se asemăna și prețuia tot una. Urăciune ascunsă său visibilă, toti erau atinși de ea.

Dar avere o ispitea, o avere colosală, bună de pus în serviciul operelor pioase. Ar fi primit indată, dacă nu cugeta că se căsătoresc cu un Evreu, cu un reprobat. După un ceas de convorbire cu Autheman, amorezat la desnădejde, nu mai avu nică un scrupul; și căsătoria se facu în templu, nu la sinagogă, cu toate strigătele intregului Israel.

O dată căsătorită, Jeanna reincepu opera de evangelizare, în mijlocul Parisului, ca și cum să-ri găsă printre Cafri, ajutată de toate înșinurile unei averi imense, — căci casa de bani Autheman îl fa deschis și înaltele coșuri de la Petit-Port scoatea fum și noapte, aurul se topea, furgoanele mergeau ingreuniate cu drugi de metal, așa că s'ar fi putut răscumpăra sufletele intregului univers.

cap al unei Episcopii din țara Romanilor, vrednic de demnitatea sa și unul din primii membri ai Sinodului să fie proprietar d'ă servit în cultul său; și de cine? de acela care pe fiecare minut trebue să zică: iubiti-vă unul pe altul.

Ei bine, stăti ce? faptul era adevărat, după cum șmă năra unul dintre comercianți ce se recomandă că este cufav.

Ghenadie-Episcopul de Argeșiu, zicea acel comersant, Ghenadie ce are stima corpului nostru, Ghenadie care a cucerit toate sentimentele noastre de iubire și care ne-a venit în ajutor și pentru imfumusearea acestui sfânt locas, Ghenadie care este copilul, bărbat și prelat esit din corpul nostru, Ghenadie care de mic copil de la părinții săi i s'a recomandat iubirea și pietatea către al lor patron st. Spiridon facător de minuni, Ghenadie care a și sfântul Spiridon (țara de a'l asimila cu el) s'a ridicat prin trudele sale din treaptă de jos la episcopat, Ghenadie păstorul iubit al corporației cavafilor cu excepțione, a fost proprietar de a face serviciul divin, de către Viacarul lui Christos, de către Eminența sa Calinic Miclescu Mitropolit și primat al României care crede că eparchile Mitropoliei și bisericile din țărănsa este moșiasă, precum Patriarhul din Constantinopoli credea că România le este moșia și preotul sclav...

Am plecat trist, cugetând la indignarea cu care acel comersant îmi spunea amarul său și al consimțitorilor sei.

Nu mi putea intra în cap, ca o Eminenție să decline, cu exclusivismul până pe o așa pantă!

Cum? Vicarul lui Christos, primat al țării, căruia pe de facere ză Christos prin Matheu Evangelistul (C. 18 st. 15) lămantese, zicându-k: „Deții „va gresi fratele teu, merg de 'l mustă pe 'el, intre tine și el singur; de te va asculta 'el, dobândit pe fratele teu, de nu te va asculta 'el, mai și unul, doi, sau trei, și când nu va asculta nici pre el, supunel soborului”.

Scu că Mitropolitul și Episcopii, fiind toti Episcopi, se chiamă frați între ei.

Se presupune că Episcopul Ghenadie fratele cel tânăr, ar fi gresit ca om către Episcopul Mitropolit Calinic fratele cel mai bătrân.

Chemata bătrânel singur pe fratele său cel mic? săi mersă la el cum ordonă Christos spre a'l dobândi? săi luat' a pe pe unul, doi, sau trei episcopi săi frați ai sei, sau supusul' soborului care la noi s'ar chama st. Simion spre a se patenta dacă este gresitul fratelui cel mic? Ei cred mai mult că sigur că nu s'a facut nici una din acestea și astfel înțind. Vicarul lui lui Christos, nescocoste ordinul stăpânului (Vez! Marcu C. 12. st. 29. 30. 31. 32) care îl zice să iubească pe unul D-zeu, să iubească pe aproapele său; — iubire către D-zeu se chiamă când îl urăscă fratele, când depărtați pe aproapele? Iată esclusivismul! Iată tirania dusă și în

iașii fi al bisericii. — Vicarul mitropolit de când a venit se silește prin toate puterile așii cucerii iubirea poporului, stăpînul său îl pune în penibilă poziție dă și se inchide ușa bisericii în nas, ușa pe care o baricadase cu drepturile de Kiriarie contra Episcopului Ghenadie.

Sunt guri reale cărăi zic, că protoerei ar fi având ordine occulte, ca la hramuri, parastas, morți, nunți etc. să recomande pentru serviciu în astă eparchie numai pe arhieci agreati de Em. Sa, și aceasta s-ar chema precupere! — Eu însă nu cred și resping asemenea născociri.

Scris, dle Redactor, că obținând buna-voință a dv. de a da publicitatea acestei rinduri, o să mă aduc asupra ei multe nemulțumiri de pe la acel ce respiră aerul curat după dealul unde este situată Cathedrala; dar find că am zis că am crezut de datorie de a nu tăcea, ce vrei „creștiunii unui om, este cultul lui”, așa mă aduc aminte, cănd sub mitropolitul Nifon se scoatea foaia „Predicatorul” sub pana redactorului I. Benescu doctor în filosofie. De și era tenăr, dar văd că cărma nu se prea potrivă cu recomandările „Predicatorului”, într-o zi de printemps un articol ce răspundeam „Predicatorului” între altele ziceam „dacă oiai rătăcită cade în calea peirii, cine este mai culpabil înaintea lui D-zeu, dănsa, sau păstorul ce a adormit pe cănd era dator să priveghete etc.” — Bietul reprezentantul părintele Mitropolit Nifon se făcuse foc și mă observă cu drepturi patriarcale de amic al tatălui meu, de și eu la fiecare vorbă a Sa. „I ripostam mereu: Eminență, învețăti-vă să ascultați dreptatea. Astfel dar zic, dacă Părintele mitropolit a interzis Episcopului Ghenadie de a face serviciul din la bis. Sf. Spiridon care este și patronul său, după mine redă a facut.

Episcopul Ghenadie ca copil, înaintea imaginii Sf. Spiridon a învățat întâi să zică și se cânte „Doamne miluște” și D-zeu l-a miluit, și ajutând biserica sa, este probă că cu preceptele Sfântului Spiridon se servia și el după puteri la milă. Sf. Spiridon a prefăcut searpele în aur ca să inducescă suferința omenirii.

Să îl de azi prefac aurul în serpi cu dintii căror să se poată servi spre a mușca mai bine din omenirea suferindă.

Se zice, sunt din prelați unii, cărăi incasează zecim de mil de lei, fie de la stat sau de la veri-un așezământ-mare de ajutoare spre a usura miseria celor apăsatii de nenorociri; eu însă mărturisesc că din locasurile unde se adaptăseseră elementul rotund și sunător, nu am prevedut pe trentăroși esind cu lacrămile uscate.

In aceasta se poate cita principiul evangelic, însă invers; adică: ca în loc de a zice ca să nu stie stânga ce dă dreapta... Să îl de azi zic, să scie numai stânga ce ține strins cheia în gambele sale, ceea ce n'a învățat dreapta.

Cu tot respectul ce datorește Eminenției sale părintelui Mitropolit și primat al României, nu mă pot opri de a îmi aminti recomandările sfântului D-zeu făcute prin evangelistul Marcu. C. 12. Eminenție! Nu exclusivism, nu discordie, un precuperei, acestea sunt păcate de moarte neplăcute lui D-zeu.

Cristos cere iubire, și iarăși iubire. Ordona: iubitive unul pre altul — cere ertare de 70 ori căte 70 pe zi. — Eminenție voastră cum iubesc, cum iartă, cu cărăi precepți creștine se servă, dacă faptul propriu lui Ghenadie este faptul său?

Regret dle redactor, cănd văd pe capii bisericii noastre alunecând în fanatismul, în calea periei. Si mai ales cănd toate misericordile lor le sunt scrutate și urmărite de către misionarii de la Roma, ce pescuiesc în apă tulbură și se folosesc de timurile furtunoase spre ași face vînatul lor, și protejați de cine? de păstorii măini, de care vorbește Sf. Ioan la capul al X din evangelia sa de, aceia ce întrăinează vocea lor oilor din staful lui Cristos.

Cu speranța că exclusivismul aceasta întreprăță ortodoxă în țara română, ca și amarul adus în sufletul drept-credincioșilor creștini, va

ceput drept tovarăș și apostol de căt o fată bătrâna, veche infirmieră și păstrătoare a rufelor la d-na de Bourlon, calvină pasionată, descendentă a unei familii de gentilomi scăpată din cauza persecuțiunilor și readusă la vechia sa origine tărânească.

Religiunea acestei Ana de Beuil este păstra fanatismul sălbatic al Reformei pe timpul resbelelor religioase. Avea ochii ceretător, neințețător, susținut dispuș spre martir ca spre luptă și disprețul de moarte și de ridicul; pe lângă acestea, grosolană, cu accentul provinciei sale, intra, — în zilele de predică, — prin ateliere, prin spălătorii, [până și] în casarme, aruncând aur cănd cerea trebuință, numai ca să aducă lume să asculte Evangelia. În același timp, hotelul din strada Pavée lăua altă infâșare. Jeanne, conservând casa de banca, suprimă traficul aurului care prea semăna cu ovreism. Unchiul Becker și asează în altă parte comertul; și stabilimentele de distilare de la Petit-Port sau mai bine de la Port-Sauveur fiind dărămate, rădica în locule un templu și școală evanghelice.

Peste puțin, din vechia casă Autheman, re-mase numai bătrânu papagal al mamei, la care bancherul ținea mult, dar pe care Ana de Beuil îl detesta, îl gonea din odaie în odaie ca pe o ultimă sfârșătărușă a acestel rase de reprobă, ca pe o imagine vie a bătrânelor vînzătoare de aur și cărel voce și încovoeire de nas ebraic le avea și animalul!

fi cel din urmă, vă rog, d-le redactor, a primi destinația stimă ce vă pastrez. X.

CORPURILE LEGIUITOARE

(SESIUNE ORDINARA)

Sedinta din 22 Decembrie, 1882.

Senatul. — D. B. Boerescu citește propunerea privitoare la revizuirea Constituției.

Propunerea prevede revisuirea art. 1, 44, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 131 și 133.

Ea se discută în secțiuni unite.

Secțiunile se intrunesc apoi și discută mai multe proiecte venite de la Cameră.

Camera. — Se admite propunerea dă se lăsă vacanță de la 22 Decembrie inclusiv până la 9 Ianuarie.

D. Cămpineanu citește propunerea unui număr mare de deputați pentru a revisui mai multe articole din Constituție.

D. Lahovari amintește formele ce trebuie urmate în revisuirea Constituției. Dă cere ca acele forme să fie observate.

Cere ca propunerea să se îscăliască, să se tipărescă și să se impărtășă apoi să se ia în desbatere.

D. Cămpineanu citește numele deputaților cari au îscălit petiția; mare majoritate, care poate hotărî ca dă cam-dată să se discute fară a fi tipărită.

D. Costinescu citește espunerea de motive a propuitorilor revizuirii.

Camera trece apoi în secțiuni unite pentru a studia propunerea.

VARIETATI

Un pungă istet. — Cetim în „Galați” (din Galați):

„Un tiner din Focșani numit Alecsandru Ghindar, bine imbrăcat, care se pretenție a fi student și aspirant la bacalaureat, venind în Galați, să hotărî să viziteze cătăva giuvaergi mai însemnată. Alătărî întră în prăvălia d-lui Bahru, a cerut sălăriile mai multe înele cu brillante. Cerend căteva din ele, cu o artă bine executată ascunde un inel de un preț însemnat, și intrebând de prețul unui alt inel, se arată nemulțumit și voește să plece. Comerciantul însă aruncându-să ochii asupra inelelor, observă că scosește opt inele și că îl rămăsesese numai seapte; bănuî dăr că mușterul său a voit să îl cumpere unul fără paraie. Conștientul a scoat inelul, pungăul scoase batista din busunar și o aruncă peste inele, rugând pe comerciant sălăriile să nu este el care îl a luat inelul în care timp ridică batista de pe inele scuturînd; când negustorul să uită a văzut opt inele; să mulțumit și face morală și alătă să plece.

De acolo intră în prăvălia d-lui Burgeni, cere inele cu brillante, fură unul de vrăjitor 500 lei și se prefăce că se supără de prețul esorbitant ce-i ceruse pe un inel și iese brusc din prăvălie. D-nu Burgeni nu numără insă inelele și nicăi călă lipsește unul.

„După acest căstig, cavalerul de industrie se său în vapor și merge la Brăila. Acolo vizitează magazinul de giuvaricale de pe strada București deschis de ocazie, tot de d-nu Bahru, cearcă mai multe inele și fură unul. Comerciantul îl observă și când voiește să iasă din prăvălie pune mănu în el, i trage căteva palme

Străvilarul

Romain!... Iată Romain!... Acest strigăt de bucurie al micel Fanny, în momentul când trenul se oprește la gara Abilon, facu să apară la ferestre o mulțime de capete inferbentate, sgomotăse capete de Parisiani esită din orăz, făcându-să prima partidă de plăcerie în aerul curbat și în soarele vesel al unei Luni de Paști; și infățisarea veselă a micului om, risul lui răspunde veselii generale; de la un capăt al trenului până la cel alt se audi aceeași elemare răsunătoare, modulată pe toate tonurile: „iata Romain!... Bună ziua Romain!... Eh! Romain, Eh!...“ Toate aceste strigătă făcură pe păzitorul stăvilarului, în picioare pe peronul gărelă, să simtă un minut betă asurzitoare a populării.

— El Doamne!, ce aș cu tine? — zise Silvanira spăimântată, săring cea dintâi din valon, cu mica Fanny în brațe.

— Sunt mulțumiți, se veselesc... dar, pre legea mea!... sunt mai satisfacți de căt ei.

Si înălțându-se până la obrajii roșii ai femeii sale, și facu sa plescăiască cu un sărutat care făcu să reinceapă risul pe la ferestre; apoi se repezi să dea măna d-nei Ebsen și fice sale, însă Lorie care era în vagon îl întrecuse deja și le ajuta să coboare într-o atitudine respectuoasă, aceeași cu care odinioară primea pe împărăteasa Eugenia debarcând pe cheul Cherchell.

— Dar Mauriciu?... întrebă Fanny căutându-să pe frate-său pe lângă Romain.

luându-i inelul furat și lă dă pe măna gardistului care l-a condus la poliție.

„Luându-se în cercetare, să a descoperit cele ce făcuse la noi. Comerciantul Burgeni căruia îl furase inelul, văzând că este pungă și alegat după el în Brăila. Poliția a făcut în cele din urmă pe pungă să-să mărturisească faptele sale. A predat în același timp și inelul furat din Galați, pe care l-a scos din mâneca cămășel în urmă a două perioade în care se făcuse. Eroul nostru va fi dat în judecată pentru a sălăbi cont de faptele sale.“

Cum se stie, acest pungă se găsește astăzi la recoltare în capitală. Verind la București el cercase așii practica meseria și la d. Carapati, dar fu prinși.

Serviciul telegrafic al „Rom. Liberei”.
3 Ianuarie — 7 ore seara

Paris, 3 Ianuarie.

Corpu lui Gambetta a fost pus în coșicuri și la trei ore. Medalii comemorative au fost depuse în același timp alături cu corpu său. Coșicul a fost apoi acoperit cu un drapel tricolor.

Ziarul „La République française” publică o scrisoare de condoleanță adresată de generalul Pittie d-lui Spuller în numele d-lui Jules Grevy.

Presă republicană are intenția dă deschide o subscripție publică spre a ridică un monument în memoria lui Gambetta.

„Le Journal Officiel” publică un decret zicând că înormătare națională se va face lui Gambetta.

Viena, 3 Ianuarie.

Ziarele continuă aprecierile lor asupra morțelui lui Gambetta:

„Noua Presă liberă” zice că mai cu seamă politica interioară a Franției și unde se va observa că energia lui Gambetta lipsesc. Cât despre politica esterioră a Franției, e posibil ca Gambetta să fi sperat a recucerii Alsacia Lorena, dar de sigură că cunoștea mai bine de căt orice altul vigoarea armatei germane și că nu a avut curențană nici ușurătoare dă voi să conducă o două oară Franția într-o mare de sânge și de lacrimi. Ziarul speră că suvenurile resbelului din 1870 vor apărea pe Franția dă vedere Republica pusă în pericol printre nouă resbel. Aceasta ar fi o mare nenorocire dacă Republica ar deveni prada uuui aventurier sau unui pretendent.

„Presă” socotește că partidele monarhistice nău nimic de căstigat în urma morței lui Gambetta; ea găndește cu toate astea că partizanii regimului actual vor avea a trece prin serioase incercări.

„Gazeta Germană” trage din aprecierile sale concluziunea că situația Republicii a devenit cu totul gravă: partizanii ei din toate nuantele ar face bine dă și intinde mănu pe de-asupra morțelui lui Gambetta.

„Allgemeine Zeitung” zice că Gambetta reprezintă în prima linie ideea unei coaliziuni a Puterilor occidentale. Această idee a pierdut acum pe cel mai eloquent apărător al său în parlamentul francez. De altă parte moartea lui Gambetta sporesc puterea politică exterioară a Germaniei. Până acum Germania trebuia cu îngrăjire să se privească către Est și Ost; se află acum scăpată pentru cătăva timp din partea frontierei sale occidentale.

Londra, 3 Ianuarie.

Se telegrafiază din Constantinopol lui „Daily News” că Poarta a cerut formal Rusiei reclamarea d-lui Krebel, consulul său general la Philippoli.

4 Ianuarie — 9 ore dimineață.

Paris, 3 Ianuarie.

Nuoi dispozitii său luat pentru înormătarea lui Gambetta; a fost amânată pe sămbătă la amiază; după înormătarea solemnă făcută la Paris corpul va fi transportat la Niza, unde locuiește tata lui Gambetta.

— D-nul Mauriciu este la stăvilar, domnișoară. „L-am lăsat cu Barangiu ca să ajute la operațiune... Păci este asirea, domnule, doamne, lor...“

Încărcat cu hainele, cu umbrele tuturor, cu un pas mic și vicioiu în care se vedea dorința infrânată dă alerga, ingrijitorul stăvilarului se grăbi spre barieră, pe cănd trenul lăsa să iasă fumul de plecare, strigând cu mille sale de vocile copilărești:

— Romain!... Eh! Romain!...

A fost o idee a Silvanirei, — în față minții sămîndătări și de plăns a elevului de la Borda cu nasul mereu în cărti, — de a'l trămit să se distreze în aerul curbat de la țară; și Lorie conștiție cu atât mai mult, fiind că cu simțul său utilitar pentru viață, vedea într'aceasta, pentru tânăr, ocazia dă aplica studiile naivale la partea practică.

Mauriciu era la stăvilar de vră trei săptămâni, când, folosindu-se de o zi liberă, fără lecții și fără minister, s'a proiectat dă veni sălăbi poate... dar tăcere! Acesta era un secret cunoscut numai de ei amandoi..

(Va urma).

Berlin, 3 Ianuarie.

Dupe o scrisoare a unui ofițer austriac publicată de către „Tagblatt” din Berlin, Imperiul Francisc-Iosef ar fi zis de curând: „Dacă Rusia ne lasă să ocupăm partea occidentală Balcanilor cu portul Salonic, nu o vom impiedica să ocupe și ca partea orientală împreună cu Constantinopol“.

Cairo, 3 Ianuarie.

Cabinetul Egyptean, sub influența Englezilor, a decis să propună puterilor prelungirea tribunelor internaționale pentru un singur an, ear nu pentru sease, perioadă pentru care așa fost la început instituită și inaugurată la 28 Iunie 1874. Se consideră aceasta ca prevestirea unei anexiuni englezesti formale.

Noutatea a impresionat urât Viena, Berlinul și cele alte Capitale.

Prințipe Frideric-Carol a sosit la Alexandria.

Paris, 3 Ianuarie. — 11 ore seara.

Corpul lui Gambetta a fost transportat a séră de la „La Ville d'Avray” la Palatul Bourbon; a fost

De vînzare maclaturi (hârtie stricată) cu ocauă
14, Strada Covaci, 14.

Catre distinsa noastră Clientela din tota tiara

București, Sesonul de Toamnă și Iarnă, 1882

Onorate Domnule!

Sunt semnătorii în plăcută poziție dă un comunica că la magazinul „Bazar de România” depășit general al fabricilor noastre din Europa de haine confectionate pentru bărbați și băieți, a sosit deja primul transport de toamnă-mi-săzon ce constă esențialmente într-un colosal assortiment de pardesiuri „haute nouveauté”, până la cele mai fine calități, din renumitele stose: Cotcimen, travers diagonal, camgarn, cheviet, tricot, etc. etc.

Chois considerable de costume complete, cu deosebită pantalon fanta sie, în toate calitățile; croiala cea mai modernă și eleganță, nuante cu total nuo.

Costume negre de salon, fracuri și redingote de postavuri veritabile de Brün și Drap de Sedan, confectionate cu o rară perfeție și soliditate.

Aveam ferma convicție, onor. d. Client, că la prima vizită cu care veți bine-voi a ne onora, vă veți convinge imediat, că într-adevăr la sub-semnată se poate procura cu înlesnire imbrăcămintea până la cea mai superioară calitate, după jurnalele cele mai noi și cu preciu destul de moderate, putându-se astfel dispensa de cea mai pretențioasă comanda, ce une ori insușe numeroase desagrame.

BAZAR DE ROMANIA

Strada Selari N. 7 sub Hotel Fieschi.

NB. Notați rugăț „Nr. 7” spre a evita seriose nemulțumiri!

A se citi în tota dil le in
DIARULU PARISIEN
GIL BLAS un nou
romantū needitatū.

LA FERICIREA DAMELORU
(AU BONHEUR DES DAMES)

DE EMILE ZOLA
ABONNAMENT PENTRU TREI LUNI: 17 FRANCI

Dă vîndere la Domului Graeve &
Cie, Piața Teatrului, București.

!! HASCHISCH COLLODUM!!

! Vindecare garantată!

PEIREA BATATURILOR

Indispensabilă în orice casă.

Cine voește să scape în 5-6 zile fără de nicio durere și pentru tot-o-una de bătări, să cumpere renumitul și de mine inventatul

! Haschisch Collodium!

și fie-care mi va fi recunoscător

Mathias Rosnyai,

farmacista în Arad.

Depositul și agentura generală pentru Romania, Moritz Polak, Strada Lipsani Nr. 44.

Se vinde în București la drogheria Bruss și la spălăriile dator Schmettau, Frank, Thüringer, Thoiss, Kessler, I.A. Ciura, Hr. Alecsandru, Bruss, Zürner, Zeides, Stoenescu și Risdörfer.

Chocolade, Pastile de Chinin, Bonbon de chinin, Chocolade chinin & fier, dulce și cel mai sigur contra frigurilor pentru copii, de vînzare la toate farmaciele sus-menționate. (100-1)

cu 28 Lei 1000 Kilograme

Se vinde lemn prima calitate, tăieți și dusă la domiciliu. A se adresa și prin scrisori.

FETRESCU, Strada Fortuna 6, la Biserica Caimata.

PALATUL DACIA-ROMANIA

MAGAZIN DE LINGERIE ȘI PANZARIE

Din cauza grămadirei mărfurilor, Ocazie rara pentru a cumpăra eftin cu prețuri foarte scăzute

MAGASIN DE LINGERIE ȘI PANZARIE „A LA VILLE DE VIENNE”

Calea Victoriei, Palatul Dacia-Romania, vis-a-vis de Librăria Socec & Comp.

OCASIUNE RARA PENTRU TRUSOURI DE MIRESE

Prețul-current al fabricii (cu prețuri fixe) după scădere procentului

DIVERSE

6 Batiste de in adevărat	fr. 2 3 4 și 5-50	6 Camison brodat fin	fr. 6 8 10
6 Batiste de olandă fină	fr. 4-50 6 7-50	1 Idem de batist cu dantelă	fr. 12 14 16
6 Batiste de lino alb, cu tiv lat	fr. 7 8-50 și 11	1 Fustă de costum	fr. 3 4 5
6 Batiste cu marginea colorate, tivite	fr. 2 3 și 4	1 Idem dantele și brodat	fr. 6 7 8
6 Batiste idem de olandă	fr. 5 7 și 8-50	1 Idem cu slepuț brodată	fr. 5 7-50 9-50
1 Batistă de lino cu litere brodată cu măna	fr. 2 2-50 3-50 și 5	Lingerie de pichet de iarnă, Robes de Chambres și Matinée, în mare ielegere și asemenei cu prețuri reduse.	
6 Guleră bărbătești în 4 ite	fr. 2-50 3-50 și 5	1 Cămașă albă de chifon	fr. 4 5-50 7
6 Manjete idem idem	fr. 5 6 și 5-50	1 Idem cu pept de olandă	fr. 6-50 7-50 8-50
6 Servete pentru masă de in adevărat	fr. 4-50 6-50 și 7-50	1 Idem de olandă fină	fr. 9 11 14
6 Prosoape de in adevărat	fr. 4-50 6-50 și 8	1 Cămașă colorată de creton franț. fr. 4-50 6 7	
6 Prosoape de damasc fine	fr. 8 10 și 14	1 Pereche ismene de Croisee englez. fr. 3 4-50 5	
1 corset carasse cu balenuri	fr. 7 9 și 11	1 Idem idem de olandă de Rumburg. fr. 4 5-50 7	
1 față de masă colorată	fr. 2 5 și 8		
1 față de masă de olandă albă de 6 Persoane	fr. 4 6 și 8		
1 idem idem 12 Persoane	fr. 8 12 și 16		

LINGERIE PENTRU BABĂTĂ

1 Camase de Chifon cu broderie a fr. 3-50 4-50 5-50	fr. 6-50 7-50 8-50
1 idem olandă cu sur	fr. 5-50 6-50 7-50
1 idem olandă cu broderie	fr. 7 8 9
1 Cămașă fină de olandă Ramburg brodată	fr. 10 12 15
1 idem de noapte	fr. 7-50 9-50 12
1 Pantalon brodat	fr. 3 4 5
1 Idem olandă	fr. 6 7 8
1 Camison brodat	fr. 3 4 5

Câteva bucată de Chifon, garnitură de mese pentru 6, 12 și 24 persoane, se vor vinde cu mare scădare.

INDUSTRIE ROMÂNĂ

Preparări de L. BERLANDT, Farmacist, analizate și aprobate de Consiliul Medical superior.

Licore, Pilule și Syrop de Tolu gudronat, remediu infallibil contra bronșitei cronice, catarr-măgărește, iritația peptului, durere de gât, catarrul bășiciei, asmenie și injectiuni la surgerile de natură. Pilule de Tolu gudronat cu Balsam de Copaiava, contra blenoragii, catarrul bășiciei și surgerile veci a ambelor sexe.

Pastile cu oxyd de fer dializat, remediu sigur contra varfăturii splinici, soliditatea pielei, palpita-

de săng, scrofulosă, drăguț, debilită și friguri prolungate, durere de menștruație, disper-

ță, lacrimă, anticepsic și diaree copiilor.

Pastile cu lacto-fosfat de Calce, remediu absolut necesar pentru dezvoltarea sistemului osos, cea-

marecă activitatea mușchilor, excludându-se cauzile de boala de pept, Rachitis, la jumătate care se dezvoltă, copii

pașnică, diabetă, inapetită, la cicatrizarea urinătorilor, digestivă laborioasă, diarrea cronica, la Doliu peșturi și favoriza abundența laptei, recomandăndu-se bătrântul săliște și în genere la toate boliile care sălbească puterile.

Săpun Hygeia de Tolu gudronat cu Glycerină, contra hidrosei de piele, a matrepui care împiedică crescerea

periorală, pectină cronica, spălată, plexoră, adipsă picătoare, face pielea deosebită.

Nicăcare medicament este incomparabil cu unul produs de la Grimault & C°.

Acste preparări indigne sunt superioare produselor similară străine.

Depozit în gros la Drogueria I. Ovessa și la Farmacia E. I. Risdörfer în București, în detaliu la toate Farmaciile din Terra.

ASTHME CIGARETTE INDIENNE

CU CANNABIS — INDICA

De GRIMAULT & C°, pharmacisti la Paris

Este așa numită Cigaretă cu Cannabis Indian, pentru a face să dispără astmulul celui mal violență, tusea nerăsu-

șă, răgușea, stingerea ochilor, nevoieșile faciale, insomnă și

pentru combaterea phisielui laryngeal, și toate affectionurile edifică-

repiratoare. — Pe care cigarettele portă semnatura GRIMAULT & C°.

Depozit în principalele Pharmaci

De vînzare bilete de inchiriat

PENTRU LIPIT LA CASE

A se adresa la Tipografia St. Mihăilescu, Str. Covaci 14

AVIS IMPORTANT

DOMNIILOR COFETARI

și amatorii de a incuraja industria națională.

Cincoșind lipsa ce se simțea de o fabrică specială în articole de cofetărie, ne-am grăbită să împlinim această lacăuă prin aducerea unei mașini mecanice, sistematică franceză, ce am instalată chiar în atelierul nostru, piață St. Anton Nr. 16, cu care efectuăm grăbi-

nic ori ce comande de Drageuri și Bomboane fine, precum: Drageuri cu licher, Cofeturi Migdale, Cofeturi asortate cu lustru de o calitate excepțională, precum și tot felul de Fondane fin lucrate.

Considerând dar, avantajele ce putem oferi atât prin calitatea marfăi, cât și prin prețurile moderate ce nu se pot obține nicăieri în străinătate, suntem în plăcută poziție dă speră o bogată comandă în care scop arătam aci și prețurile:

Pentru cumpărători de la 5 oca în sus.

Drage cu licher fine una oca	4 lei
Idem cuațitatea II-a	3 "
Cofeturi asortate cu lustru	2 "
Cofeturi cu Migdale	2 " 80 b.
Bomboane și fondane	3 " 50 "

Osebit de acăstă mai putem oferi și un bogat asortiment de Cartonage pentru cadouri de Anul Nou și S-tele Serbători

Si spre convingerea d-or comercianți și amatorii, î rugăm a ne face distinsa onoare a oe vizita și vedea producția mașiniei ce recomandăm, adusă pentru prima oară de noi în România.

CONSTANTIN EFTIMIU.

HOTEL FIESCHI

BUCHURESCI

NO. 7, Strada Selari, NO. 7.

Restaurarea completă cu serviciul prompt și sonerie electrică. Odăi de la fr. 1 50-5 fr. pe zi. Apartamente pentru familii. Abonamente